

[Kim Behnke]

såkaldt kommitterede, er noget, der i den sidste ende har den konsekvens, at skatteyderne skal betale for, at toppersoner, dyrt betalte personer, skal gå og være såkaldte kommitterede – mere eller mindre med ordre til ikke at foretage sig noget som helst. Det er set med skatteydernes øjne et unødvendigt ressourcospild.

Det indtryk, man får, når man ser regeringsrokaden, ommøbleringerne i ministerierne og de ekstra nyansættelser, er jo, at da regeringen har lovet sine vælgere, at den vil sørge for at skaffe nogle flere job, så har den set det som sin opgave at skaffe dem ved ansættelser i selve ministerierne.

Det må vi protestere imod. Ministerierne skal ikke være et jobskabelsesprojekt. Ministerierne må være det sted, hvor man med så få medarbejdere som overhovedet muligt løser de opgaver, der nu engang bliver pålagt ministerierne.

Fremskridtspartiet skal derfor anbefale Folketingets partier, at man vedtager dette beslutningsforslag og dermed anmoder regeringen om at trække aktstykket tilbage fra Folketingets Finansudvalg.

Hermed sluttede forhandlingen . . . (*Finansministeren* [Lykketoft]: Må jeg bede om ordet!).

Formanden:

Hvis man ønsker ordet, skal man markere. Beklager at måtte sige det, men det skal man.

Finansministeren (Lykketoft):

Beklager meget, hr. formand. Jeg skulle lige hente en oplysning om, hvor mange statsansatte det er, vi har i alt. Jeg tror nok, at det er lige i underkanten af 200.000. Det her aktstykke vedrører op til omkring 40 ekstra medarbejdere. Det er forkert, at det koster skatteyderne penge, for der vil krone for krone blive udmeldt kompenserende besparelser på rammerne i samtlige ministerier.

Om det betyder, at der netto bliver flere statsansatte end uden dette aktstykke, er det umuligt at svare på. For den lille strid, fru Anne Birgitte Lundholt prøver at piske op, er i virkeligheden en strid om, hvorvidt det skulle være frit eller ikke frit for de enkelte ministerier og styrelser at finde denne kompenserende besparelse på deres samlede rammer, eller de

skulle tvinges til at tage den på deres lønrammer. Det er det, striden handler om. Det er en meget interessant strid.

Men det, man kan sige, er, at man ikke med sikkerhed kan vide, om dette aktstykke overhovedet medfører flere statsansatte; man kan sige, at den absolutte overgrænse i forhold til de 200.000, der er, er plus 40. Så det er selvfølgelig en vigtig diskussion, vi her har, især i forhold til ressourceforbruget i den offentlige sektor, som altså samlet set opgjort i penge overhovedet ikke påvirkes af aktstykket, fordi regeringen udmelder en kompenserende besparelse.

Fru Anne Birgitte Lundholt mente i øvrigt, at der var tale om et fundamentalt brud på finanslovaftalen. Jeg har de allerbedste intentioner om at overholde finanslovaftalen, både denne og kommende finanslovaftaler, men jeg vil godt have lov til at sige i al stilfærdighed, at hvis det skal være Det Konservative Folkepartis politik at gå rundt og lave små vridninger og postulater om aftalebrud på sager som denne her, så skal jeg overvinde mig selv – det vil sikkert også lykkes – for at indbyde fru Anne Birgitte Lundholt til nye forligsforhandlinger, endda overvinde mig selv temmelig meget, for så er vi ude i nogle spidsfindigheder og trakasserier, som burde være dansk politik fremmed, og som Socialdemokratiet, i hvert fald ikke når jeg har forhandlet finanslov med konservative finansministre, på noget tidspunkt har benyttet sig af. Der er ikke tale om forligsstof.

Så var der en del snak om et møde, fru Anne Birgitte Lundholt mente blev indkaldt for sent. Problemet med mødet var, at interessen for at deltage i det fra andre finanslovdørere var så lav, at kun fru Anne Birgitte Lundholt mødte frem. Men det er rigtigt, at jeg på forhånd over for fru Anne Birgitte Lundholt havde tilkendegivet min klare opfattelse – delt af de andre regeringspartier – af, hvad finanslovaftalen omfatter og ikke omfatter. Og jeg må jo sige om den sag, at jeg har lidt større forudsætninger for at vurdere den end fru Anne Birgitte Lundholt – som én, der har forhandlet finanslov med den tidligere regering nu i nogle år. Men økonomiministerens har jo også på Det Radikale Venstres vegne i forhold til de tidligere forhandlinger kommenteret sagen, så lad nu det ligge.